

Nem lesz örömnép a Brüsszel–Budapest-kiegyezés

2026 május 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Megalakult az új, Tisza-kormány, jöhet a brüsszeli politika magyarországi folytatása.

Most jön majd szembe mindaz, amir?! a tiszások a kampányban inkább nem beszéltek.

2010-ben letértünk a brüsszeli és a globalista elit útjáról, 16 év után most visszatérünk rá. A Tisza kétharmados gy?zelme azt mutatja, a magyar szavazópolgárok nagy többsége megcsömörlött a folyamatos küzdelmekt?l. Egy „érzettel” azonosították Magyar Pétert: ? lesz az, aki képes lesz úgy megtartani mindent, hogy Brüsszellel is ki tud majd kiegyezni. Azzal az unióval, amely azt várja, hogy szinte minden Orbán-féle vívmányt töröljön el a Tisza-kormány.

A nagyobb baj az, hogy a Tisza és a balliberális média is azt sugallta, Magyar képes lesz így is a kiegyezésre. Közben ?k is tisztában voltak azzal, hogy ezt nem lehet kivitelezni. F?leg úgy nem, hogy a Tisza és a brüsszeli elit nem áll szemben egymással, hiszen szövetségesek.

Úgy t?nik, azt a módszert választják, hogy lassan f?zik meg a békát, az érzékelés így tompul, amikor pedig már nagy a baj, már nem lehet kiugrani a forró vízb?l.

Így egyszerre biztosan nem fogják előzőlni a migránsok az országot júniusban, miután az unió életbe lépteti a bevándorlók szétosztásáról szóló döntést. Vagy befizetünk a szolidaritási alapba egy jelent?s összeget (migránsoként húszezer eurót), vagy befogadjuk a menedékkér?ket. Nincs más választás. Els? körben csak kis létszámban, néhány százan érkeznének a Nyugat- és Dél-Európából kiebrudalt migránsok, de ez az arányszám felfelé nyitott, a jöv?ben emelkedhet is. „Ez még miért lenne baj, ennyi embert képesek vagyunk befogadni!” – harsogja majd a balliberális kórus. Persze, miért ne?! Így kezd?dött Németországban, Franciaországban, Belgiumban, Spanyolországban is. Aztán mi lett bel?le? Most ?k akarják kipaterolni a korábban behívott migránsaikat, hozzánk, akik ellenálltunk nekik.

De az uniós szétosztás mellett a dél határzár jogi biztosításának aláásása is napirendre kerülhet. Magyar Péter ugyan még beiktatása el?tt megpróbálkozott az uniós lazítással – vagy csak el?remenekül? kommunikációs húzásról volt szó –, az Európai Bizottságról, úgy t?nik, lepattantak az érvei. Brüsszel ugyanis ragaszkodik az Európai Bíróság határozatának betartásához: vagy továbbra is fennmarad a hazánkat sújtó napi egymillió uniós bírság, vagy az új kormány enged a nyomásnak. Ez azt jelentené, hogy a balkáni útvonalon érkez? menedékkér?ket a déli határnál is be kellene engedni az országba, hogy kérelmüket magyar – tehát uniós – területen nyújthassák be, ne Belgrádban.

Persze, a kampányban azt hallottuk, hogy migránsügyben sem lesz változás, ha a Tisza nyer. Szerintem ennek az ország nagy többsége – párszimpatiától függetlenül – örülne. De miért ellenkezne egy olyan kormány Brüsszellel, amely azt ígérte meg, hogy nem bot, hanem küll? akar lenni az unió kerekében? Miért ellenkeznének, ha az uniós pénzek hazahozatalában Brüsszel egyik feltétele az uniós szabályok (igen, a menekültügyi szabályok is) betartása?

És ez csak az egyik olyan terület, amelyben a Tisza aknára léphet, a Fidesz–KDNP pedig nemsokára a nemzeti ellenállás politikáját választhatja.

A másik ügy a gyermekvédelmi törvény, amely elkaszásának kihirdetését a választások utánra id?zítette az Európai Bíróság. A magyar jogszabályban szerepel a homoszexuális-propaganda gyermekek el?li elrejtésének el?írása, a genderérzékenyítés tilalma az óvodákban és iskolákban. Emiatt – bár akkoriban ezt kormányzati hazugságnak min?sítették – mintegy 600 millió eurós uniós forrást zároltak Magyarországtól. Összességében persze ez csak kis szelete a 17 milliárd eurós csomagnak. Ebb?l hétmilliárdot a felzárkóztatási pénzek, tízet pedig a helyreállítási alap tesz ki. Most már arról szólnak a hírek, hogy a második halmazból 3,5 milliárd elveszhet, hiszen augusztus végéig képtelenség teljesíteni a konkrét vállalásokat. (Azt mondjuk még senki nem magyarázta el, hogy miért pont augusztusig, és miért ne lehetne ezt a dátumot esetleg kitolni. Mindegy.)

Ez azért különös, mert ezek a pénzek tényleg járnak nekünk. Az Orbán-kormány az el?z? években soha nem beszélt úgy a visszatartott eurókról, hogy azokból bármi is elveszett volna. Mindig a teljes összegre tartott igényt, és úgy vélte, hogy határozott politikával, a vétóval; a következ? hétéves költségvetés megszavazásával vagy elutasításával mind a 17 milliárdot haza tudja hozni. Tehát vannak er?s aduk a mindenkori magyar kormány kezében; most majd kiderül, hogy a Tisza milyen hatékonyan tudja a magyar érdekeket képviselni...

Az azért ebben a témakörben is egy kicsit elbizonytalanítja az embert a Tiszával kapcsolatban, ha kapásból, néhány perces netes kutakodásból kiderül, hogy az új kormány tagjai között az oktatási és szociális területen a genderlobbi elég er?sen ott lesz a fontos pozíciókban. Elég, ha csak az oktatási miniszter, Lanner Judit szivárványos Facebook-profiljára gondolunk. De a Csipke Józsika szerz?je, Bódis Kriszta a Miniszterelnökségen

belül a társadalmpolitikai koordinációért felel majd az oktatás, az egészségügy és a szociális ellátórendszer együttműködésén, összehangolásán. Gyurkó Szilvia szociális államtitkár pedig LMBTQ-párti, és a meleg párok örökbefogadása mellett áll ki. Szóval nem kétséges, hogy ?k nem fognak harcosan síkra szállni Brüsszellel szemben a magyar jogszabályért.

Mindezek a társadalmi vetületei a progresszív baloldali, liberális politikának, de ott van a gazdasági dimenzió is. Ezeket pedig az évtizedekig globalista piaci vezetőként dolgozó Kapitány István gazdasági, Kármán András pénzügy-, Orbán Anita külügyminiszter jeleníti meg. Bizonyosan állíthatjuk, hogy ?k nem úgy gondolnak az állam szerepére úgy általában sem, és a gazdaságban főleg nem, mint a protekcionista Orbán-kormány. Ezért ne zárjuk ki a privatizációs lépéseket, de az árstopok és a bankokat, energiacégeket és telekommunikációs vállalatokat sújtó különadók kivezetését se. Ezt bizonyosan meg fogja érezni a tisztás szavazói bázis is, ahogy az olcsó orosz energia stopját, a rezsicsökkentés átalakítását is.

A választási eredményeket elemezve megállapíthatjuk, hogy sokunk környezetében bizonyosan voltak olyanok, akik egyszer?en csak megunták, ráuntak a Fideszre. A népjóléti intézkedéseket, az adórendszert, a családi támogatásokat, a rezsicsökkentést, az iskolai ingyentankönyvet, a pluszhavi nyugdíjat, az otthonteremtési támogatásokat, az árstopokat, a határkerítést adottságnak, nem hatalmas eredménynek fogták fel. Jó, hogy van mindez, ezt úgyis megtartja a Tisza, a „propaganda” csak riogat, hogy majd elveszik, nem, s?t, ki is egészítik ?ket. Most majd meglátjuk, hogy a tisztás kommunikációs kampánysiker, az, hogy mindenkinek jobb lesz, megmarad minden jó intézkedés, de megegyezünk Brüsszellel is az uniós pénzek hazahozatoláról, a valóságban nem jöhet össze.

Ennek ellenkez?jét kellene bizonyítania a következ? hónapokban a Tisza-kormánynak. Itt már a tettek fognak számítani, az „érzetpolitizálás” másodlagos lesz.

Kétségkívül felkészülhetünk a kiegyezésre Brüsszel és Budapest között. Bizonyosak lehetünk benne, hogy ezután nem úszunk meg semmit abból, amivel Nyugat-Európában már torkig vannak a választók.

Mi is torkig leszünk velünk, ez nem vitás. De akkor már nem lesz már örömnep a Kossuth Lajos téren.

Pindroch Tamás

A szerz? az Alapjogokért Központ vezet? elemz?je

www.demokrata.hu

Ajánló

